

På togtur med en collie

Jeg skal med toget, og har som sædvanlig en af mine hunde med mig.

Der er mange med, men vi kanter os ind, og straks samles opmærksomheden sig om min smukke ledsager. Da toget sætter sig i bevægelse med et voldsomt ryk, og vi alle er ved at falde, udbryder en ung mand: "Bare rolig, Lassie er her, så der er ikke grund til bekymring – sker der noget, redder Lassie os!" Det afstedkommer lidt hyggelig snak, og får mig til at tænke, at hvor ville togturen dog have været kedelig, hvis jeg ikke havde haft Vonda med. Nu snakker folk sammen og er søde og smilende. De fleste mennesker kan fortælle om deres eller naboens hund, og hvad den har berettet, men ofte handler historierne om barndommens hund. Den gør et uudslettelig indtryk, og folk får julelys i øjnene, når de fortæller om den – og ikke sjældent hører man, at det netop var en vidunderlig collie.

Da jeg lidt senere skal af, bliver det med bemærkningen: "Nu må I klare jer selv – Lassie forlader toget!"